

Cennette “Yok” Yoktur

Ölçüye giren bir şeyin mutlaka sonu vardır. Meselâ, bir mesafenin başlangıç noktasından itibaren bir santimetrelik bir kısmı ölçüldüğü takdirde, bu ölçme o mesafenin mutlaka bir noktada son bulacağına delil olmaktadır.

Bizim bu fâni âlemi uçsuz bucaksız zannetmemiz, eline her gün ancak beş veya on lira geçen bir fakirin padişahın hazinelerini sonsuz zannetmesine benzer. Biz de o fakir adam gibi, kendi küçük ölçülerimizle bu âlemi ölçmeye kalkıyor ve sonsuz zannediyoruz. Padişahın hazinesindeki altınlar gibi, sema denizindeki yıldızların da mutlaka bir noktada sonu gelmektedir.

Fakat, Cenâb-ı Hakk'ın nihayetsiz kudreti ebedî saadet yeri olan cennette yüzde yüz tecelli edecektir. Böylece bir insan, her neyi arz etse anında o şeyi karşısında bulacak ve her nereye gitmek istese bir anda oraya vâsıl olacaktır. **Cennette yok yoktur.**

Bu noktada bu hususa da işaret edelim:

İnsanlar bir eser yaparken, meselâ bir fabrika inşa ederken, kâinatta mevcut olan taş, toprağı, demiri, çeliğı v.s. istimâl ediyor ve onlardan çeşitli âlet ve cihazatı bir araya getirmek suretiyle fabrikayı kuruyorlar. İnsanların bir anda milyonlarca fabrika yapamamaları iki husustan ileri geliyor: Bunlardan birisi, kudretlerinin ve servetlerinin mahdut oluşu, diğeri de eserlerin yapılmasında kullandıkları maddenin mahdut olması ve dolayısıyla da onların tedariki için ayrı bir zahmet ve külfet çekmeleridir.

Kadir-î Mutlak ise, nihayetsiz kudretiyle her şeyi yoktan halkediyor. Bu dünyada imtihan sırrına binaen ve o Hakîm-i Ezeli'nin hikmetinin iktizasıyla, bir derece perdeli olan bu tasarruf, âhirette perdesiz görülecektir.

Yokun sonu gelmeyeceğine göre, Kadir-i Ezeli'nin yaratacağı mahlûkatın da sonu gelmeyecektir. Ne taşın tükenmesi ve ne de demirin sona ermesi gibi bir mes'ele, yoktan yaratmada mevzubahis değildir. Bu hakikatı bir misâlle biraz daha vuzuha kavuşturalım. Meselâ; bir sultan, raiyyetine kendi hazinesinden altınlar bağışlasa, bu lûtfun bir gün sonu gelebilir. Fakat o sultan meselâ; kerametiyle parmaklarını her açıp yumdukça elinden altınlar dökülse, artık bu altınların sonu gelmez. Çünkü bu hâlde altınlar hazineden değil, yokluktan akmaktadır.

*İşte, kudreti nihayetsiz olan **Zat-ı Zülcelâl**'in lûtfu ve ihsanatının cennette ebediyyen devam edeceğine bu misâlden bir derece bakılabilir.*